

РЕШЕНИЕ

№ 2799

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8979** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на Д. В. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], Зона Г4, вх. Е, ет. 1, ап. 146 и с адрес за кореспонденция и размяна на книжа: [населено място], [улица] чрез адв. Я. И. Т. срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта, в която е отказана оторизация.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт като издаден в противоречие с материалния закон, при съществени процесуални нарушения на административното производство и в несъответствие с целта на закона. Твърди се още, че обжалваният акт е нищожен поради липса на годно правно основание на обективирания частичен отказ. Иска се отмяна на процесния акт или прогласяването му за нищожен. Претендират се сторените в производството разноски. От пълномощника на жалбоподателя адв. Т. е постъпило и писмено становище на 21.03.2022 г., ведно с приложени писмени бележки и списък на разноските. Със същото се моли да бъде даден ход на делото в тяхно отсъствие и се изразява становище по същество на спора.

Ответникът заместник изпълнителният директор на ДФЗ чрез процесуалния си

представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като излага доводи по същество на спора. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не ангажира становище по същество на спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Не е налице спор по делото, че жалбоподателят е регистриран с Уникален регистрационен номер /УРН/ 684055 в Интегрираната система за администриране и контрол /И./ и за кампания 2019 г. е подал заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер /УИН/ 22/050619/95902 /л. 33 и сл./. При приемане на заявлението са извършени автоматични проверки на въведените данни, при които несъответствия не са констатирани /л. 42 и сл./.

С Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ са оторизирани суми за финансово подпомагане, както следва: по СЕПП в размер на 642.11 лв.; по С. в размер на 452.83 лв.; по СП (основна) в размер на 0 лева и по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/ в размер на 404.81 лв. Размерът на финансовото подпомагане е намален, както следва: по СЕПП, по С. и по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – ЗДП, в размер на 0 лева; по СП (основна) в размер на 3133.62 лв. /съгласно Таблица 1: Оторизирани суми (в лева) на л. 21 и 22/.

В уведомителното писмо /УП/ административният орган /АО/ е посочил, че общата оторизирана сума е изчислена чрез И. след извършването на задължителни административни проверки и/или проверки на място /в съответствие с чл. 37 от ЗПЗП/ на данните в подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане. Сочи се още, че тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

На стр. 2 от процесното УП /л. 22/ под Таблица 1 е посочено, че намаления се отчитат:

- намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи по СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ;

- намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания;

- наложена ставка на корекция („финансова дисциплина“), определена съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и член 8, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013;

- Линеино намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. i) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията;

- Линеино намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл. 6, параграф 2, буква е), т. iii) от Регламент за

изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

Оспореното УП е връчено на жалбоподателя на 23.08.2021 г., видно от представеното известие за доставяне/връчване на Уведомително писмо /л. 25/.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби и дали е съобразен с целта на закона.

Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта, в която е отказана оторизация.

Съгласно чл. 20а, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и я представлява. Според чл. 20а, ал. 4 от същия закон изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Със Заповед № 03-РД/4509#4/16.06.2021 г. /л. 26 и 27/ изпълнителният директор на ДФЗ е възложил на заместник изпълнителния директор П. Д. С. правомощието да издава и подписва уведомителни писма от вида на процесното. В този смисъл обжалването УП е издадено от материално компетентен орган.

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт.

В процесния случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за намаляване на финансовото подпомагане. Не представлява излагане на мотиви по смисъла на закона извършеното в акта бланкетно посочване, че субсидията е намалена „след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в

съответното заявление – проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи по СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ“. В тази връзка административният орган е следвало да конкретизира кои са „всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление“ и да се позове или да препрати към друг документ, съставен в хода на административното производство, който да съдържа такива фактически установявания. Същото важи и за следващите основания за намаляване на финансовото подпомагане – отново АО е подбрал формално и общо, без да конкретизира например кой точно срок за подаване и/или редакция на заявление съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания е бил нарушен. Това е необходимо, тъй като във визираната разпоредба са регламентирани няколко срока, нарушаването на които води до намаляване на полагащите се плащания. Изцяло бланкетно са посочени и останалите основания за намаляване на финансовото подпомагане, като единствено и само са посочени разпоредби от Регламент (ЕС) № 1306/2013, Регламент (ЕС) № 1307/2013 и Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014, без точно и ясно да се обоснове защо те следва да намерят приложение в конкретния случай.

Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност и съответно незаконосъобразност на административния акт. С оглед изложеното съдът намира, че процесният акт е немотивиран, а както вече беше посочено, липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК.

При този изход на спора своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на сторените в производството разноски се явява основателно и следва да бъде уважено. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като последното е съобразено с предвидения минимум в разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед на изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски на жалбоподателя съобразно представения от него списък в размер на 460 лв., от които 10 лв. заплатена държавна такса и 450 лв. уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. В. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], Зона Г4, вх. Е, ет. 1, ап. 146 и с адрес за кореспонденция и размяна на книжа: [населено място], [улица] Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, в която е отказана оторизация.

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ – С. за ново произнасяне по подаденото от Д. В. И., ЕГН: [ЕГН] Заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер 22/050619/95902 при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ – С. да заплати на Д. В. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], Зона Г4, вх. Е, ет. 1, ап. 146 сумата от 460 /четиристотин и шестдесет/ лева, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ :